

Josipe, sine Davidov, ne boj se! (Mt 1,2)

Materijal za pripremu i slavlje 58. svjetskog dana molitve za zvanja
Nedjelja Dobrog pastira 25. travanja 2021.

Sarajevo 2021.

SADRŽAJ

Uvodna riječ
3

Poruka pape Franje
5

Kateheza za mlade
9

Euharistijsko klanjanje
14

Homilija
17

Molitva vjernika
19

Molitva za duhovna zvanja
20

Svjedočanstvo poziva
21

Svjedočanstvo poziva
22

Redovničke zajednice u Bosni i Hercegovini
24

Slika na naslovnici: *Krist dobri pastir*, Vladimir Blažanović

UVODNA RIJEČ

Ovogodišnja poruka pape Franje povodom 58. svjetskog dana molitve za duhovna zvanja u svom sadržaju ističe svetog Josipa (*Apostolsko pismo Patris Corde*) kao izvanredan primjer osobe, koji je „toliko blizak našem ljudskom iskustvu“. Sveti Josip nije činio zadivljujuće stvari, nije imao neke posebne karizme, nije se činio osobitim onima koji su ga susretali. Nije bio slavan ni istaknut: evanđelja ne donose ni jednu njegovu riječ. Ipak svojim običnim životom ostvario je nešto izvanredno u Božjim očima.

Bog gleda što je u srcu (1 Sam 16,7) i kod sv. Josipa prepoznao je očinsko srce, sposobno darovati i stvoriti život u svakodnevici. Tomu teži svaki poziv: stvarati i obnavljati živote svaki dan. Gospodin želi oblikovati srca očeva i majki: otvorena srca, sposobna za velike stvari, darežljiva u sebedarju, sućutna u smirivanju tjeskobe i nepokolebljiva u jačanju nade. Sve su te karakteristike uvelike potrebne svećenicima i posvećenim osobama, osobito u današnje vrijeme koje je obilježeno krhkošću i patnjama uzrokovanim pandemijom koja je urodila nesigurnošću i strahom glede budućnosti i samoga smisla života. Sveti Josip dolazi nam ususret svojom blagošću kao svetac „iz susjedstva“; a u isto vrijeme njegovo nas snažno svjedočanstvo može usmjeriti na životnom putu.

„Svaki istinski duhovni poziv proizlazi iz sebedarja koje je plod zrele žrtve. I u svećeništvu i u posvećenom životu potrebna je ta razina zrelosti. Ako poziv: bračni, svećenički ili djevičanski, ne uzraste do zrelosti sebedarja te se zaustavi samo na logici žrtve, onda se umjesto znaka lijepa i radosne ljubavi riskira postati znakom žalosti, nezadovoljstva i frustracije.“ (*Patris Corde, 7*)

Nema vjere bez riskiranja. Josip „nije pasivno resigniran; njegov je protagonizam hrabar i jak“ (*Patris Corde, 4*). Neka sv. Josip pomogne svima, osobito mladima koji razlučuju poziv, kako bi ostvarili Božje snove o njima; neka ih nadahne da hrabro izreknu svoje „da“ Bogu koji uvijek iznenađuje i nikada ne razočarava.

Josipe, sine Davidov, ne boj se“ (Mt 1,20). Ne boj se: to su riječi koje Bog upućuje i tebi, draga sestro i dragi brate, kada i usred kolebanja i nesigurnosti ipak osjećaš neodgodivu želju za davanjem svoga života Njemu. To su riječi koje ti Bog ponavlja, tamo gdje jesi, možda i usred kušnji i nerazumijevanja, i boriš se da svaki dan slijediš Njegovu volju. To su riječi koje čuješ uvijek iznova kada se, tijekom življenja duhovnoga poziva, vraćaš svojoj prvoj Ljubavi. To su riječi koje prate, kao neki refren, one koji svojim životom govore Bogu „da“, kao sv. Josip: kroz vjernost u svakodnevici, dan po dan.

I na kraju papa Franjo nas poziva da budemo vjerni Bogu i njegovom pozivu, jer je to trajna radost. A to je radost u jednostavnosti, radost čije iskustvo svakodnevno imaju oni koji čuvaju ono

što je najvažnije: vjerna blizina Bogu i bližnjemu. Život se ima samo ako se daje, posjeduje ga se samo ako se daruje u potpunosti. Sveti Josip nam tu ima mnogo reći, jer je preko snova koje mu je Bog nadahnuo, svoj život učinio darom.

Članovima Povjerenstva za pastoral zvanja zahvaljujem na doprinosu kod pripreme ove brošure.

Sveti Josip, čuvar duhovnoga poziva, neka nas prati svojim očinskim srcem!

fra Davor Petrović OFM
voditelj Povjerenstva za pastoral zvanja

Sarajevo, 14. travnja 2021.

Graditelj, Nikola Vrljić

PORUKA SVETOGA OCA FRANJE U POVODU 58. SVJETSKOGA DANA MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

Sveti Josip: Poziv kroz san

Draga braćo i sestre!

Dana 8. prosinca 2020. godine, u povodu 150. godišnjice proglašenja svetoga Josipa zaštitnikom cijele Crkve, započela je posebna godina posvećena njemu (usp. *Dekret Apostolske pokorničarne*, 8. prosinca 2020.). Napisao sam apostolsko pismo *Patris Corde* kako bi se „uvećala ljubav prema tomu velikomu svetcu“. Zapravo je riječ o jednoj izvanrednoj osobi koja je ujedno „vrlo bliska našem ljudskom iskustvu“. Sveti Josip nije činio zadivljujuće stvari, nije imao neke osobite karizme, nije se činio osobitim onima koji su ga susretali. Nije bio slavan ni istaknut: evanđelja ne donose ni jednu njegovu riječ. Ipak, svojim običnim životom ostvario je nešto izvanredno u Božjim očima.

Bog gleda što je u srcu (1 Sam 16,7) i kod sv. Josipa prepoznao je očinsko srce, sposobno darovati i stvoriti život u svakodnevici. Tomu teži svaki poziv: stvarati i obnavljati živote svaki dan. Gospodin želi oblikovati srca očeva i majki: otvorena srca, sposobna za velike stvari, darežljiva u sebedarju, sućutna u smirivanju tjeskobe i nepokolebljiva u jačanju nade. Sve su te karakteristike uvelike potrebne svećenicima i posvećenim osobama, osobito u današnje vrijeme koje je obilježeno krhkošću i patnjama uzrokovanim pandemijom koja je urodila nesigurnošću i strahom glede budućnosti i samoga smisla života. Sveti Josip dolazi nam ususret svojom blagošću kao svetac „iz susjedstva“; a u isto vrijeme njegovo nas snažno svjedočanstvo može usmjeriti na životnom putu.

Sveti Josip predlaže nam **tri ključne riječi** za poziv svakoga čovjeka. Prva je riječ **san**. Svatko u životu sanja o nekom ostvarenju. Opravdano je gajiti velike čežnje, uzvišena očekivanja koja prolazni ciljevi – kao što su uspjeh, novac i zabava – ne mogu ispuniti. Kada bismo pitali ljude da u samo jednoj riječi izraze životne snove, ne bi bilo teško zamisliti da je ta riječ „ljubav“. Ljubav daje smisao životu jer otkriva njegovo otajstvo. Uistinu, život se *ima* samo ako ga se *daje*, posjeduje ga se samo ako ga se daruje u potpunosti. Sveti Josip može nam o tome mnogo reći jer je, preko snova koje mu je Bog nadahnuo, svoj život učinio darom.

Evanđelja govore o četirima snovima (usp. Mt 1,20; 2,13.19.22). Iako su to bili Božji pozivi, nije ih bilo lako prihvatiti. Nakon svakoga sna Josip je morao promijeniti svoje planove i izložiti se opasnosti, žrtvujući vlastitu volju kako bi prihvatio otajstveni Božji naum. Josip je imao neizmjereno povjerenje u Boga. Možemo se ipak pitati: „Zašto toliko vjerovati jednom običnom snu?“ Iako se u starini snovima pridavala velika važnost, njihova je uloga ipak bila neznatna u odnosu

na stvarni život. Usprkos tomu, sv. Josip bez oklijevanja je dopustio da ga snovi usmjeravaju. Zašto? Zato što je njegovo srce bilo okrenuto prema Bogu, već je bilo Bogu na raspolaganju. Njegovu budnom „unutarnjem uhu“ bio je dovoljan i jedan mali znak kako bi prepoznao Božji glas. To vrijedi i za naše pozive: Bog nam se ne objavljuje na spektakularan način ograničavajući time našu slobodu. On nam postupno otkriva svoje naume; ne zadivljuje nas blještavim ukazanjima, već nam se tiho obraća u dubini srca, postajući nam blizak i govoreći nam preko naših misli i naših osjećaja. Na taj način, kao što je učinio i sa sv. Josipom, Bog stavlja pred nas neočekivani beskraj duhovnoga horizonta.

Snovi su Josipa odveli u događaje koje nikako nije mogao predmnijevati. Prvim snom bio mu je poljuljan zaručnički odnos, ali to ga je učinilo ocem Otkupitelja. Zbog drugoga sna morao je bježati u Egipat, ali tako je spasio svoju obitelj. Nakon trećega sna, koji je predvidio povratak u domovinu, četvrti mu je opet izmijenio planove vraćajući ga u Nazaret gdje će Isus započeti s naviještanjem Kraljevstva Nebeskoga. U svim tim previranjima u Josipu nije ponestalo hrabrosti za izvršavanje Božje volje. Tako se događa i u duhovnom pozivu: Božji glas uvijek poziva na izlazak, na sebedarje, na nadilaženje uobičajenih granica. Nema vjere bez riskiranja. Jedino potpunim prepuštanjem milosti, napuštajući vlastite planove i ugodnosti, može se istinski Bogu reći „da“. Svako to „da“ donosi plodove jer se ugrađuje u jedan veći naum, od kojega mi vidimo samo neke dijelove, ali koji božanski Umjetnik poznaje u cijelosti i čini da napreduje, stvarajući od svakoga života jedno umjetničko djelo. U tom smislu sv. Josip predstavlja istinski uzor u prihvaćanju Božjega nauma. Njegovo je prihvaćanje aktivno: nikada nevoljko ni rezignirano. Josip „nije pasivno rezigniran; njegov je protagonizam hrabar i jak“ (*Patris Corde*, 4). Neka sv. Josip pomogne svima, osobito mladima koji razlučuju poziv, kako bi ostvarili Božje snove o njima; neka ih nadahne da hrabro izreknu svoje „da“ Bogu koji uvijek iznenađuje i nikada ne razočarava.

Još jedna riječ označava životni put sv. Josipa, kao i svaki duhovni poziv: **služenje**. U evanđeljima iščitavamo kako je on u svemu živio za druge, a nikada za sebe. Narod Božji naziva ga prečistim zaručnikom i u tome otkrivamo njegovu vrlinu ljubavi koja ne traži ništa za sebe. Oslobođajući ljubav od svakoga posjedovanja, on se otvorio služenju koje je bilo još plodnije. Njegova brižna ljubav proteže se od naraštaja do naraštaja, a njegova pažljiva skrb učinila ga je zaštitnikom sveopće Crkve. On je također i zaštitnik umirućih, mnogi mole njegov zagovor za sretnu smrt, jer je ostvario sebedarni smisao života. Njegovo služenje i njegove žrtve bile su moguće samo zato što su bile zasnovane na jednoj mnogo većoj ljubavi:

„Svaki istinski duhovni poziv proizlazi iz sebedarja koje je plod zrele žrtve. I u svećeništvu i u posvećenom životu potrebna je ta razina zrelosti. Ako poziv: bračni, svećenički ili djevičanski, ne uzraste do zrelosti sebedarja te se zaustavi samo na logici žrtve, onda se umjesto znaka lijepa i radosne ljubavi riskira postati znakom žalosti, nezadovoljstva i frustracije.“ (*Patris Corde*, 7)

Služenje, kao istinski izraz sebedarja, nije bilo za sv. Josipa samo jedan uzvišeni ideal, već je postalo pravilo u svakodnevnom životu. On se potrudio naći i prilagoditi smještaj gdje će se Isus

roditi; obranio je Isusa od Herodove srdžbe odlazeći žurno u Egipat; brzo se vratio u Jeruzalem kako bi pronašao izgubljenoga dvanaestogodišnjega Isusa; uzdržavao je obitelj svojim radom, čak i u stranoj zemlji. Ukratko, prilagodio se raznim okolnostima imajući stav čovjeka koji ne pada u malodušje ako život ne ide onako kako je on zamislio; pokazao je *raspoloživost* karakterističnu za one koji *žive da bi služili*. U tom duhu Josip prihvaća mnoga i često nepredvidiva putovanja; iz Nazareta u Betlehem zbog popisa stanovništva, onda u Egipat i opet u Nazaret te svake godine u Jeruzalem. U svemu tome bio je raspoložen prihvatiti nove okolnosti bez mrmljanja na ono što se događa, spreman pomoći u svakoj situaciji. Može se reći da je bio *produžena ruka* nebeskoga Oca prema Njegovu Sinu na zemlji. Josip je neizbježan primjer u svakome pozivu, a koji u sebi označava sljedeće: biti *djelotvorne ruke Očeve* prema njegovim sinovima i kćerima.

Volim razmišljati o sv. Josipu, čuvaru Isusovu i cijele Crkve, kao o *čuvaru duhovnih zvanja*. Iz njegove raspoloživosti za služenje proizlazi njegova *brižnost čuvara*. „On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu“ (Mt 2,14), kaže evanđelje, ukazujući na njegovu spremnost i predanost obitelji. Nije gubio vrijeme oko stvari koje su pošle krivo, kako bi se više mogao posvetiti onima koji su mu bili povjereni. Ta pažljiva i savjesna brižnost znak je punine duhovnoga poziva. Svjedočanstvo je to jednoga života koji je dotaknut Božjom ljubavlju. Kakav lijep primjer kršćanskoga života dajemo kada ne provodimo tvrdoglavo naše ambicije i ne dopuštamo si biti paralizirani našim nostalgijama, nego se brinemo za ono što nam je Bog, preko Crkve, povjerio. Tada Bog izlijeva na nas svoga Duha, svoju stvaralačku snagu i čini čudesna djela, kao kod Josipa.

Osim Božjega poziva – koji čini da naši najveći *sнови* postaju stvarnost – i našega odgovora – koji se očituje u raspoloživom služenju i pažljivoj brižnosti – postoji i treći element koji je karakterističan i za svagdanji život sv. Josipa i za duhovni poziv: **vjernost**. Josip je „čovjek pravedan“ (Mt 1,19), koji u djelatnoj tišini svakodnevice ustrajava u vjernosti Bogu i njegovim planovima. U osobito teškom trenutku svoga života daje se na *snovanje* (usp. Mt 1,20), razmišlja što učiniti. Razmatra (*snuje*) i razmišlja: ne dopušta da ga obuzme žurba, ne pada u napast donošenja ishitrenih odluka, ne prepušta se trenutačnom nagonu i ne živi u jednome trenutku. Dopušta da razmišljanje sazrije u strpljivosti. Svjestan je da se život u punini ostvaruje samo kroz dosljednu vjernost životnim odlukama. To odgovara krotkoj i ustrajnoj marljivosti kojom je obavljao skromni stolarski zanat (usp. Mt 13,55). Ta tiha ustrajnost ne služi kao nadahnuće za senzacionalne vijesti onoga vremena, ali predstavlja uzor u svakodnevici svakoga oca, svakoga radnika i svakoga kršćanina kroz povijest. U tomu se očituje činjenica da duhovni poziv, uostalom kao i život, sazrijeva samo kroz vjernost u svakodnevici.

Kako se njeguje takva vjernost? U svjetlu Božje vjernosti. Prve riječi koje su u snu bile upućene sv. Josipu poručivale su da se ne boji jer je Bog vjeran svojim obećanjima:

„Josipe, sine Davidov, ne boj se“ (Mt 1,20). Ne boj se: to su riječi koje Bog upućuje i tebi, draga sestro i dragi brate, kada i usred kolebanja i nesigurnosti ipak osjećaš neodgodivu želju za davanjem svoga života Njemu. To su riječi koje ti Bog ponavlja, tamo gdje jesi, možda i usred kušnji

i nerazumijevanja, i boriš se da svaki dan slijediš Njegovu volju. To su riječi koje čuješ uvijek iznova kada se, tijekom življenja duhovnoga poziva, vraćaš svojoj prvoj Ljubavi. To su riječi koje prate, kao neki refren, one koji svojim životom govore Bogu „da“, kao sv. Josip: kroz vjernost u svakodnevici, dan po dan.

Vjernost je tajna radosti. U nazaretskoj kući, kazuje jedan liturgijski himan, bila je prisutna „čista radost“. Bila je to radost u jednostavnosti, radost čije iskustvo svakodnevno imaju oni koji čuvaju ono što je najvažnije: vjerna blizina Bogu i bližnjemu. Kako bi bilo lijepo kada bi isto ozračje: jednostavno i jasno, trezveno i puno nade, proželo sva naša sjemeništa, sve naše samostane i svaku našu župnu kuću! To je radost za koju molim za vas, draga braćo i sestre, vas koji ste u Bogu ostvarili svoje životne snove, kako bi mu velikodušno služili u braći i sestrama koji su vam povjereni, kroz vjernost koja je već po sebi moćno svjedočanstvo, u vremenu koje je obilježeno prolaznim odlukama i ispraznim emocijama koje ne donose radost. Sveti Josip, čuvar duhovnoga poziva, neka vas prati svojim očinskim srcem!

Rim, Sveti Ivan Lateranski, 19. ožujka 2021., svetkovina sv. Josipa

Sveti Josip, Manuela Pauk

Franciscus

KATEHEZA ZA MLADE

Sveti Josip - San o pozivu

Molitveni početak

Sveti Josipe, najpravedniji čovječe na zemlji i najčišći sveće u nebu, pozdravljamo te i blagoslivljamo. Tvome se moćnom zagovoru utječemo i molimo da nam pomogneš pronaći put koji nas vodi k Isusu Kristu i ostvarenju životnog poziva. Budi uz nas u našim kušnjama i nevoljama, u pokajanju i pomirenju. Pomozi nam da budemo vjerni Bogu i u svom životu ostvarimo Njegovu volju.

Slava Ocu...

Motivacija - Igra pogađanja

U igri sudjeluju dva "igrača". Jedan ima slušalice sa do kraja pojačanom pjesmom, tako da ne čuje ništa drugo. Drugi mu igrač govori rečenicu povezanu s temom kateheze: "Bog poziva svetog Josipa preko sna". Igra traje dok se točno ne pogodi rečenica. Ako se želi nastaviti s igrom mogu se osmisliti i uzeti druge rečenice povezane s temom i uključiti više igrača.

Najava teme

Igra nam je otkrila temu i sadržaj našeg današnjeg promišljanja i razmatranja. U Godini posvećenoj svetom Josipu i u mjesecu kada obilježavamo Dan molitve za duhovna zvanja, razmišljamo o ovom velikom i svetom čovjeku, njegovom životu kako nam je opisan u evanđeljima i njegovom pozivu. Pokušat ćemo otkriti što Bog preko ovog sveca govori svakome od nas, koji su to naši snovi i na što nas Bog poziva u životu, ali vidjet ćemo i što znači biti i živjeti Bogu posvećenim životom.

Osim toga, iz ove igre možemo naučiti jednu vrlo važnu stvar, a o njoj ćemo nešto kasnije.

Obrada teme

O svetom Josipu i njegovom životu čitamo u evanđeoskim izvješćima svetog Mateja i svetog Luke. U ovom ćemo se razmišljanju zadržati na odlomcima iz Matejeva evanđelja. Iako vrlo oskudno govori o Josipu, iz tih nekoliko rečenica otkriva nam se cijeli jedan svijet ovog velikog lika i pravednika koji je svojim životom zavrijedio zvati se ocem Sina Božjega.

Individualni rad na evanđeoskom tekstu

Svaki sudionik treba dobiti sljedeće odlomke iz Matejeva evanđelja s pitanjima za razmišljanje koja se nalaze u nastavku.

Mt 1, 18-21.24

“A rođenje Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: »Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.«

Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu.”

Mt 2, 13-14. 19-23

“Anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: »Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi.« On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. I osta ondje do Herodova skončanja – da se ispuni što Gospodin reče po proroku: *Iz Egipta dozvah Sina svoga.*

Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: »Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili.« On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. Ali saznajući da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret – da se ispuni što je rečeno po prorocima: *Zvat će se Nazarećanin.*”

Pitanja za razmišljanje

1. Što nam evanđelje govori o Josipu kao osobi?
2. Zašto, po vašem mišljenju, Bog izabire baš njega za Marijina zaručnika i Isusova poočima?
3. Kako Josip reagira na Božje intervente u njegovu životu?
4. Kako biste vi reagirali u ovim situacijama?

Nakon individualnog rada sudionici dijele svoja razmišljanja s ostatkom grupe.

Interpretacija u užem smislu

Papa Franjo nam je prigodom 58. Dana molitve za duhovna zvanja uputio divno pismo u kojem donosi svoje razmišljanje i neke naglaske iz ovih životnih situacija sv. Josipa.

Sveti otac nas uči i podsjeća da je sveti Josip “izvanredna osoba, ali istodobno toliko blizak našem vlastitom ljudskom iskustvu. Nije činio zadivljujuće stvari, nije bio urešen nikakvim jedinstvenim karizmama, niti se činio posebnim u očima onih koji su ga susretali. Nije bio slavan niti se ičim isticao da bi privlačio pažnju drugih: evanđelja ne prenose ni jednu jedinu njegovu riječ. A ipak je svojim uobičajenim životom postigao nešto izvanredno u Božjim očima.”

Kada razmišljamo o razlozima zbog kojih Bog izabire nekoga za određenu službu ili kakva osoba treba biti da bi “mogla” biti u službi Božjoj, trebamo jasno znati da Bog ne gleda kako gleda čovjek (1 Sam 16,7). Mi bismo možda gledajući na Josipa kazali kako baš zbog te njegove neposebnosti ili jednostavnosti, šutljivosti, on nije osoba preko koje bi Bog izveo bilo kakvo djelo i podigao svoga Sina. “Bog gleda što je u srcu (usp. 1. Sam 16, 7), a u svetom Josipu prepoznao je srce oca sposobna davati i rađati život u svakodnevici”, poručuje nam papa Franjo.

Svaki čovjek ima “ono nešto” što mu je Bog darovao i poziva ga da to daruje za drugog čovjeka i za ostvarenje Božjeg plana na zemlji. U tom smislu svaki čovjek ima neko zvanje, poziv biti Božji sluga i prijatelj; “rađati i obnavljati život svaki dan”.

U biblijskim izvješćima vidjeli smo da se spominju četiri Josipova sna. U svakom od njih Bog je bio taj koji se obraćao Josipu, usmjeravao ga, vodio. Zašto kroz san? Zar mu nije mogao poslati anđela Gabrijela kao Mariji i govoriti mu? Josipovi snovi nam ukazuju na važnost sanjanja. Ne onog tijekom fizičkog spavanja, nego sanjanja u smislu ostvarenja svog života. “Opravdano je gajiti velike nade, uzvišena očekivanja” Ljudi većinom sanjaju da budu voljeni i da vole, jer “ljubav je ta koja životu daje smisao jer otkriva njegovu tajnu.” Sveti Josip je sva svoja nadanja i očekivanja podložio Bogu i stavio mu se na raspolaganje. Sve ono za čim je čeznuo i o čemu je sanjao Bog mu je darovao na način kako Josip nije mogao ni zamisliti. Preko snova koje mu je Bog nadahnuo Josip je učinio vlastiti život darom, jer “život se ima jedino ako se daje, posjeduje se samo ako se potpuno daruje.”

Pri promišljanju o biblijskim tekstovima pitali smo se kako je Josip reagirao na Božje intervjue i zahtjeve. Pozivi koje je Bog upućivao Josipu u snovima nisu bili nimalo bezbolni i nezahtjevni. Josip je nakon svakog sna morao mijenjati svoje planove i prihvatiti izazov i rizik. Žrtvovao je vlastite planove kako bi slijedio Božje tajanstvene planove. Ali, kako se mogao pouzdati da je upravo Bog taj koji mu govori u snu? Josip je bez oklijevanja vjerovao da je Bog taj koji mu govori “zato što je njegovo srce bilo usredotočeno na Boga. I mali je znak njegovu budnom unutarnjem uhu bio dovoljan da prepozna Božji glas.”

Vratimo se kratko na igru s početka ovog susreta. Što vam je priječilo da čujete i razaberete glas i riječi osobe koja vam je govorila? Zaglušenost bukom! Buka ili “glazba” ovoga svijeta zaglušuje naše uši i onesposobljava nas da čujemo lagani šapat Božjeg autoritativnog glasa. “Bog se ne voli objavljivati na spektakularan način, vršeći prisilu nad našom slobodom. Blago i krotko nam priopćava svoje planove, ne zasljepljuje nas blještavim ukazanjima, već se nježno obraća našoj najdubljoj nutrini, postaje prislan s nama i govori nam kroz naše misli i osjećaje. I baš kao što je to učinio sa svetim Josipom, i nama nudi uzvišene i iznenađujuće ciljeve.” Hoćemo li čuti poziv koji nam Bog upućuje? Ovisi o nama!

Kako bismo mi reagirali u ovakvim situacijama? Josip je u svim ovim trenucima i situacijama pokazao neizmjernu hrabrost slijediti Božji glas. Tako je u svakom i sa svakim pozivom. Božji poziv uvijek tjera čovjeka da iziđe iz samoga sebe i da se daruje.” Nema vjere bez rizika. Samo kad se pouzdano prepustimo milosti i ostavimo po strani svoje planove i lagodnosti može se Bogu reći istinski da”. Ovaj život je kao mozaik. Svaki čovjek ima zadatak napraviti svoj dio po instrukcijama koje prima od Stvoritelja i Umjetnika koji je osmislio to djelo. “A svako da donosi plodove, jer prijanja uz veći plan, čije mi vidimo samo dijelove, ali kojega božanski Umjetnik poznaje i provodi kako bi svaki život postao remek-djelo.”

Sveti Josip nas još uči vjernosti. On se unatoč svim izazovima i nedaćama drži Boga. On razmišlja, pita se, traži pomoć, ali od Gospodina. Vjeran je u svim svojim trenucima i po tome je postao veliki svjedok Božje ljubavi i radosti.

Sinteza i aktualizacija

Gledajući na svetog Josipa možemo se zapitati:

1. Po čemu sam ja poseban i drugačiji od drugih ljudi?
2. Što su moji snovi; o čemu sanjam; čemu se nadam?
3. Čuju li moje uši blagi lahor Božjega glasa?
4. Na što me Bog poziva?

Sudionici kratko promišljaju osobno o ovim pitanjima.

Blaženi Carlo Acutis, 15-godišnjak iz Asisia je kazao kako su “svi ljudi rođeni kao originali, ali mnogi umiru kao kopije“, te da smo svi pozvani biti veliki sveci. Gospodin je za svakoga pripremio put ostvarenja svojih snova i čežnje za ljubavlju, ali po primjeru svoga Sina pokazao je da ostvarenja nema bez žrtve i služenja u ljubavi. Darivajući sami sebe postajemo produžena ruka nebeskoga Oca prema njegovu Sinu i svoj njegovoj djeci na zemlji.

Molitveni završetak

Gospodine Bože, ti čovjeka stvaraš i ti ga pozivaš. Pogledaj moje srce, moje snove, čežnje i sve što je u mojim mislima i što me zbunjuje. Po zagovoru svetoga Josipa koji je vjerno slušao i slijedio tvoj glas, pomози mi da upoznam ljepotu i snagu tvoje Riječi i da upoznam tvoju volju. Daj mi hrabrosti da je odlučno slijedim i pronađem istinsku radost koja se rađa kada se, radi tvojega imena, svoj život daruje drugima. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

s. M. Jelena Jovanović, SMI
s. M. Marija Mihaljević, ŠSFKK

Svetac, Nikola Vrljić

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Pjesma

Oče, mi ti se klanjamo (PGPN 992)

Šutnja

Ovdje smo, Isuse, pred tobom u Presvetom Oltarskom Sakramentu, klanjamo se neizrecivom daru tvoje ljubavi za svakoga od nas i za čitavo čovječanstvo. Došli smo izložiti se Tvomu pogledu i pustiti da djeluje u našim dušama. Klanjamo ti se, jer ti si svake hvale i časti predostojan. Ti si hrana za naše biće i snaga za naš put. Ti si ljubav koja nas potiče da naviještamo tvoje Evanđelje. Ti si uistinu potpuna i savršena istina, koja osvjetljuje put svakog čovjeka. Ti si Pastir koji zoveš u svoju blizinu i saopćavaš izabranima tajnu svoga poziva.

Evo nas pred tobom kakvi jesmo: slabi, ograničeni, nevjerni, nezahvalni, djelomični, nestrpljivi i nesavršeni. Molimo te Gospodine smiluj nam se i uvedi nas u svoju puninu i zajedništvo koje krijepi i ozdravlja. Uđi u naš život i otvori nas daru svoje ljubavi.

Pjesma

Napustiti nas može (PGPN 984, 3. strofa)

Pred tebe Gospodine želimo staviti sve one koje nosimo u svome srcu i koji su potrebni tvoje ljubavi, osobito danas naše vapaje za nova zvanja u svećeništvu i redovništvu. Došli smo te izvijestiti o svemu onome što smo činili i naučavali. Želimo ti zahvaliti za brojne darove i milosti kojima si svakoga od nas obdario i što smo tvojom milošću postigli.

Evanđeoski odlomak: (Mt 1, 19-22)

„A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu, i reče: „Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.“

Osluškuj na što te poziva i potiče pročitana Riječ, što govori tvom srcu.

Šutnja (desetak minuta)

U ovogodišnjoj svojoj Poruci, Papa Franjo nam svetog Josipa stavlja za uzor i primjer u služenju, skrbi i vjernosti. Nije bio poznat niti se ičim isticao, ali je svojim uobičajenim životom postigao nešto izvanredno u Božjim očima.

Josip je morao mijenjati svoje planove i prihvatiti izazov i rizik kako bi slijedio Božje tajanstvene planove. Može se reći da je bio produžena ruka nebeskog Oca prema tebi Isuse. Josip je uzor svim zvanjima koja su pozvana biti vrijedne Očeve ruke za njegove sinove i kćeri. Nije gubio vrijeme uzrujavajući se zato što su stvari krenule nizbrdo kako ne bi zanemarivao one koji su mu povjereni. Ta budna i brižna skrb znak je plodonosnog poziva.

Svemu pristupa smireno i staloženo. Zna da se život gradi samo stalnom spremnošću za donošenje velikih odluka.

Pjesma

Krist na žalu (PGPN 981, 3. strofa)

Gospodine, ti blago i krotko priopćavaš svoje planove. Tvoj poziv uvijek traži darivati se, izići iz sebe drugima, ići dalje. Svaki dan nam govoriš riječi „Ne boj se“, osobito kada se nalazimo usred raznih neizvjesnosti, oklijevanja i nesigurnosti.

Molimo te da te tvoje riječi „Ne boj se“, čuju svi oni koji osjećaju tvoj poziv i koje želiš poslati da donesu rod. Oslobodi ih straha i bojažljivosti. Daruj im odvažnosti raspoznati tvoju volju, i krenuti za Tobom. Pomozi im da ih ne obuzima žurba već im daruj svoj mir i staloženost kako bi bili sposobni prepoznati Očev plan za svoj život.

Zazivi Zlatne krunice (10)

Isuse blaga i ponizna srca...

Svi: Učini srce moje po srcu svome!

Pomozi nam Gospodine da poput sv. Josipa budemo hrabri i snažni u prihvaćanju tvojih planova, te da se nikada ne predajemo i ne odustajemo.

Dobri Učitelju, svima koji su krenuli tvojim putem ulij odvažnosti i predanosti u služenju i nasljedovanju tvoga puta.

Pomozi nam da ne zaboravimo tvoje riječi: „Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga god zaištete u moje ime.“ (Iv, 15,16)

Darivatelju svih dobara, hvala na daru poziva, na vjernosti, brizi i pratnji svojih učenika i učenica.

Pjesma

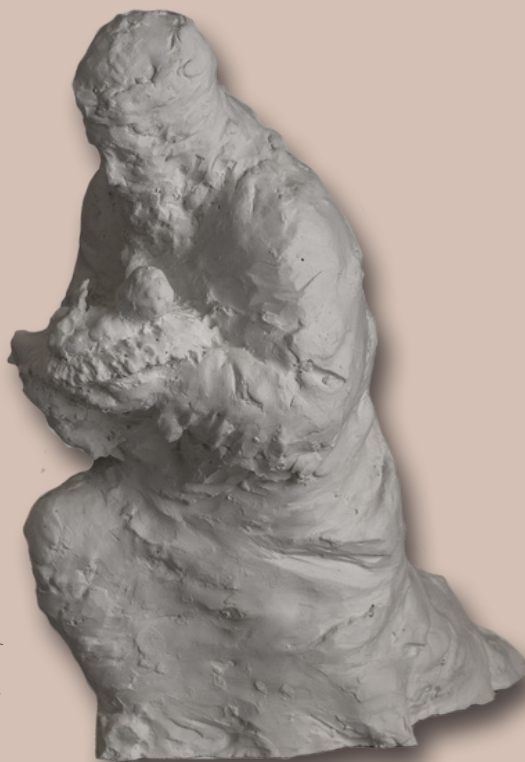
Odzivam se Isuse (PGPN 244)

Hvala, Isuse, na svjetlom primjeru pravednog, smirenog i brižnog sv. Josipa koji je savršeno ispunio Očev plan.

Pjesma

Divnoj dakle (PGPN 271)

Sveti Josip, Kuzma Kovačić

s. Mirna Nikolić, FDC
s. Jadranka Obućina, ASC

HOMILIJA

Četvrta uskrсна (vazmena) zove se Nedjelja Dobrog Pastira. Ta nedjelja ove godine pada 25. travnja 2021., a ujedno je Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Ove godine to je 58. put kao Crkva po odredbi pape Pavla VI. na poseban način moli i razmišlja o duhovnim zvanjima. Tako će biti i ove godine u svim katoličkom crkvama diljem svijeta, bez obzira što je i ove godine poštast korone. Molit će se za ustrajnost, dobrotu i svetost onih koji su već izabrali i žive duhovno zvanje sljedeći Krista, te da Učitelj, Dobri Pastir, pozove i u ovom vremenu brojne mladiće i djevojke u to zvanje!

Papa Franjo je i ove godine povodu Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja uputio svoju poruku s naslovom: „Sveti Josip: san o pozivu“. Tiskovni ured Svete Stolice je objavio tu poruku na blagdan sv. Josipa 19. ožujka.

Svaki vjernik je na svoj način dionik Kristove svećeničke, proročke i kraljevske službe, a na poseban način sveti službenici tj. oni koju su primili sakrament reda. Dužnost nam je nositi Krista ljudima i ljude voditi Kristu.

Svake godine na Svetim misama na Nedjelju Dobrog Pastira čita se evanđeoski odlomak iz desetog poglavlja Ivanova Evanđelja. Budući da samo sada u liturgijskoj godini B čitaju se reci od jedanaestog do osamnaestog tog poznatog poglavlja. Isus se u svojim govorima služi slikama iz svagdašnjeg života svoje uljudbe. Poznate su njegove brojne prispodobe. U ovom slučaju koristi se prispodobom ovčinjaka, ovaca i pastira, koja je veće poznata i u Starom zavjetu. Osobito je poznat psalam dvadeset i treći u kojem se pojava o Gospodinu koji je pastir dobri. Isus sebe definira kao „vrata ovčama“. Tko ne ulazi u kuću na vrata nego uskače kroz prozor ili krov taj nije dobronamjerman. Isus kaže, tko god ne ulazi u ovčinjak na vrata taj je došao ukrasti ovcu, koju želi zaklati. Na vrata u ovčinjak ulazi pastir, onaj koji brine o ovčama. Ovce poznaju svoga pastira po glasu. A dobri pastir, bez obzira koliko imao ovaca, poznaje ih po imenu i kad im se obraća zove ih po osobnom imenu. Njegovi slušatelji iako su iste kulture nisu razumjeli ovu prispodobu. Predstavlja se ponovno: „Ja sam vrata ovčama“. Isus je primjer svim svećenicima.

Isus nije obični pastir ili najamnik koji radi za plaću. Obični pastir ili najamnik kad se pojave opasnosti za ovce gleda kako spasiti svoj zemaljski život. Isus nije došao spasiti svoj život, nego došao je spasiti živote svih ljudi. Zato za sebe kaže: »Ja sam pastir dobri. Pastir dobri život svoj polaže za ovce. Najamnik – koji nije pastir i nije vlasnik ovaca – kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgони: najamnik je i nije mu do ovaca. Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce.“ (Iv 10,11-13)

Isus je svjestan da nije poslan samo izraelskom narodu, nego svim ljudima i svim narodima. Zato kaže: „Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir.“ (Iv 10,16)

Isus je slobodan svoj život položiti za spasenje ljudi smrću na križu. On kaže da ga Otac ljubi jer se spreman svoj život položiti iz ljubavi za spasenje svijeta.

Tijekom povijesti u Crkvi imamo veliki broj pastira koji su bili spremi položiti svoj život za Krista i Crkvu. Mi spomenimo našega blaženog Alojzija Stepinca koji se nije plašio prijetnji, zatvaranja i smrti. Iz kućnog pritvora iz župne kuće u Krašiću hrabrio je biskupe i svećenike da ostanu u zajedništvu s Bogom i da budu Božji ljudi. Poručio im je kako Bog neće dopustiti kušnje koju ne mogu podnijeti: „Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjama dati sretan ishod, da je možete podnijeti.“ (1 Kor 10,13)

Zahvalimo Bogu što u našoj mjesnoj Crkvi u BiH i u našem narodu, unatoč svemu, ima još lijep broj svećeničkih i redovničkih duhovnih zvanja! Međutim, odgovornost je svih nas u Crkvi da tako ostane i sljedećih godina! Nemojmo se umoriti moliti da Bog pošalje svoj poziv mladima koji će se svjesno i slobodno odazvati.

Sveti Josip, Mile Blažević

Fra Iko Skoko, OFM

MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se Isusu, Dobrom Pastiru, koji i danas na zdencu našega srca i nama kaže : „Daj mi piti!“

1. Gospodine Isuse, molimo te za Papu našega Franju i sve biskupe naše: Ti ih svojom milošću prati da sva njihova nastojanja budu u skladu s Tvojom voljom i na slavu Tvoga svetoga Imena, molimo Te.
2. Gospodine Isuse, svrni svoj milostivi pogled i na sve svećenike, redovnike i redovnice koji ostavivši sve, posvetiše svoj život Tebi koji si jedini Put, Istina i Život, molimo Te.
3. Gospodine Isuse, zapali u srcima mladih oganj svoga Svetoga Duha da teže za višim stvarima, upravljajući svoj pogled u Tebe koji neprestano žedaš za nama, molimo Te.
4. Gospodine Isuse, pogledaj i na one duše mladih koji su odvažno krenuli putem posvećenog života, da budu živi odraz Tvoje ljubavi i milosrđa, molimo Te.
5. Gospodine Isuse, daj da svi oni koji Te ne upознаše, preko ruku Tvojih svećenika, dođu do spoznanja Istine, molimo Te.
6. Gospodine Isuse, neka naše obitelji, po zagovoru Majke Marije i sv. Josipa budu otvorene Tvome Duhu koji traži srca spremna za Tvoju žetvu, molimo Te.
7. Gospodine Isuse, probudi u nama želju da Ti se neprestano prikazujemo za spasenje duša i da ti razmišljanjem srca svoga omilimo, molimo Te.
8. Gospodine Isuse, ne zaboravi sve one Tebi posvećene duše, koje otiđoše s ovoga svijeta s vjerom i nadom u uskrsnuće i život vječni, molimo Te.

Zahvaljujemo Ti Gospodine za dar Tvoje neizmjerne ljubavi, neka ona uvijek upravlja našim srcima da svojim primjerom potičemo i druge na izgradnju Tvoga Kraljevstva. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

s.M. Slavica Barbarić, ŠSFKK

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Oče, hvala, za radosnu vijest - Nije ovdje! Usksnuo je! - u ovo tjeskobnoj pandemiji covid-a 19, koja objavljuje vijest o zaraženima i preminulima.

Hvala za svjetlo Uskrsnog jutra, koje obasjava naša predvečerja i noći bez sna.

Oče, hvala za dar godine Božje riječi i za Riječ, u kojoj nas pozivaš na teologiju koljena.

Daruj nam milost da se izložimo vatri Božje riječi, koja će ogrijati studeni naše svakodnevice.

Poziv na snažnije ukorjenjivanje u Sveto pismo upućen je posvećenim osobama u Perfektae caritatis. Vrhovno je pravilo slijediti Krista kako je to izloženo u evanđelju.

Oče, zapali u nama želju molitvenog čitanja Svetog pisma, koje ima nezamjenjivo mjesto.

Slušanje i izvršavanje Božje riječi ne smije se odgađati.

Zapali vatru u našem srcu, da gori i izgori za Božju stvar.

Hvala Ti za dar godine sv. Josipa, koji se noćima hrvao s vatrom Tvoje riječi, ali nikad odustao od poslanja na kojeg si ga pozvao.

Osluhnimo Božju riječ, koja je iz temelja promijenila srca naših utemeljitelja.

Oče, naše zajednice su tjeskobne, nedostatkom zvanja, pokaži nam svojom riječju put i način djelovanja.

Budi nam blizu u svitanju nakon bezuspješnog noćnog ribolova bez ulova i daj nam duha poslušnosti da bacimo mrežu na Tvoju riječ.

Promrzle nas ogrij na žeravici Tvoje ljubavi. Amen

s. M. Margareta Brnada

SVJEDOČANSTVO POZIVA

Zovem se Ivan Veriga. Salezijanac svećenik sam, rođen 24. travnja 1992., u Zagrebu.

Rodom sam iz župe sv. Ivana Bosca u Zagrebu. Župu, od samog osnutka, vode salezijanci. Dakle, od malih nogu se *motam* po salezijanskom dvorištu. Moje najutisnutije sjećanje na to dvorište vezano je za nekoliko stvari. Prvo je početak ministriranja u trećem razredu osnovne škole. Sjećam se da sam te godine, u periodu između Božića i Nove godine, jedne večeri otišao s ocem na svetu misu. Za vrijeme mise, gledajući ogromnu sliku svetog Ivana Bosca, koja se nalazi iza oltara, šapnuo tati da želim ministrirati. Nakon mise, tata je samo prokomentirao: „Nadam se da nije samo zato da imaš mjesto za sjest za vrijeme mise“.

Iako još nisam primio Prvu pričest, župnik don Mato Križić mi je dozvolio da počnem ministrirati.

Te godine, također, župna zajednica se obogatila sa Zajednicom za odgoj salezijanskih zvanja – ili kako smo mi to zvali salezijansko sjemenište. Mislim da je to bila neka mala rekretnica u mom životu jer su ti dječaci, zajedno s njihovim odgojiteljima, često pripremali susrete i druženja za nas ministrante. Ono što je mene oduševljavalo je bila radost na njihovim licima i neka obiteljska atmosfera koja je vladala na dvorištu.

Uz to iskustvo, kao nadopuna na to, svako ljeto po završetku škole salezijanci i salezijanski animatori pripremali su za nas osnovnoškolce *ljetni oratorij*. Tjedan dana igara, druženja, izleta na bazene, učenja kroz različite formacije o Don Boscu i molitve, u meni je budilo neku posebnu radost koju sebi nisam znao previše objasniti. Naravno da sam se znao igrati i bez njih, ali ovo je bilo nešto drukčije, posebnije. Rekao bih da je bilo nekako i čudno da srednjoškolci i svećenici odvajaju vremena za nas dječurliju.

To iskustvo, da stariji brinu o meni, kako mi ide u školi i još odvajaju svoje dragocjeno vrijeme za mene nije me ostavljalo ravnodušnim. Cijelo vrijeme sam se pitao što je to u toj salezijanskoj kući i na njihovom dvorištu što u meni budi neku posebnu radost.

Od petog do osmog razreda osnovne škole sam razmišljao o duhovnom pozivu te sam nakon osnovne škole, odlučio sam ući u tu kuću vidjeti što je to. Cijelu srednju školu sam živio u sjemeništu te sam se nakon nje otišao u novicijat. Nakon toga ima još priče ali nema dovoljno vremena i papira. Prošlog lipnja, u Mariji Bistrici zaređen sam za svećenika te sada djelujem u Žepču, u KŠCu, kao voditelj oratorija i kateheta centra.

Don Ivan Veriga, SDB

SVJEDOČANSTVO POZIVA

Zovem se Antoneta Martić. Rođena sam 29. ožujka 1995. godine, u Ozimici, jednom malom mjestu pokraj Žepča, kao treće od četvero djece. Uz stariju sestru i brata, te jednog mlađeg brata odrasla sam i odgajana u katoličkoj obitelji. Svoje djetinjstvo provela sam u Žepču uglavnom bezbrižno i sretno jer su svu brigu i težinu života preuzeli roditelji. Tih briga nisam bila svjesna, a možda ni dan danas ne znam što su sve prolazili i koliko neprospavanih noći su imali dok sam se ja bezbrižno igrala i spavala.

Na mojoj župi, župi sv. Antuna Padovanskog u Žepču, djeluju Marijine sestre od Čudotvorne medaljice, te sam se u petom razredu osnovne škole priključila župnom zboru koji je vodila jedna od sestara. Tako samo postala aktivna u župi, te kasnije sve više vremena provodila na župi pomažući sestrama. U susretu sa sestrama javlja se i u meni želja biti časna sestra, ali sve je to još bilo nesigurno jer sam ja još bila nestašno i razigrano dijete. Bavila sam se košarkom i tenisom pa sam dosta svoga slobodnog vremena provodila uz igru i sport. Nakon završene osnovne škole u Katoličkom školskom centru „Don Bosco“ koji vode salezijanci, upisala sam opću gimnaziju.

Moj prvi susret sa sestrom milosrdnicom, koja mi je bila vjeroučiteljica, bio je u četvrtom razredu osnovne škole. Sestre milosrdnice ponovno susrećem u srednjoj školi. Kroz četiri godine srednje škole imali smo mnoštvo duhovnih sadržaja, i imala sam priliku pobliže upoznati sestre, njihovu karizmu i redovnički život.

Moja želja za redovništvom ponekad je bila jača, ponekad slabija, ali je na neki način uvijek bila prisutna u meni. Svoju konačnu odluku za ulazak u samostan donijela sam pred kraj četvrtoga razreda srednje škole. Odluku da uđem u samostan donijela sam prilično teško. Ne zbog obitelji niti zbog okoline, nego ja nisam bila sigurna da je takav život za mene i da u samostan idu samo posebni ljudi. U mojim previranjima pomogla mi je jedna sestra koja mi je uz objašnjenja, savjete i molitve omogućila da idem u Zagreb, u Kuću maticu sestara milosrdnica kako bih nekoliko dana provela s tadašnjim pripravnicama. To je bilo u veljači, 2013. godine.

Nakon toga iskustva, odlučila sam ući u samostan. Imala sam suglasnost i podršku svojih roditelja, obitelji i prijatelja. Moje roditelje i obitelj nije iznenadila moja odluka da idem u samostan, jer sam kroz srednju školu puno vremena provodila sa sestrama. Nakon toga u travnju iste godine ulazim u samostan. Svoju kandidaturu, prvi stupanj formacije, provela sam najveći dio u Livnu i nešto manje vremena u Žepču i Ljubuškom. Nakon toga odlazim u Zagreb, u Kuću maticu, i 2014. ulazim u postulaturu, drugi stupanj formacije, koji traje godinu dana, te 2015. godine ulazim u novicijat, posljednji stupanj formacije, koji traje dvije godine. Prve redovničke zavjete polažem 2017. godine u Prnjavoru.

Nakon toga dolazim u Sarajevo i upisujem studij Predškolskog odgoja. Sada sam četvrta godina juniorata (vrijeme privremenih zavjeta koje traje 5 godina) i treća godina studija.

Sad kad pogledam svoj život unatrag, vidim da sam bila dijete vođeno od svoga Oca, a da toga puno puta nisam bila ni svjesna. Tek sada vidim koliko je Providnost bdjela nada mnom i koliko je uvijek bila ispred mene. Pobrinula se za mnoge stvari koje bi nekima izgledale kao sitnice, ali ja sam kroz te sitnice shvatila da Netko unaprijed misli za mene.

s. M. Antoneta Martić

Sveti Josip, Petar Popijač

REDOVNIČKE ZAJEDNICE U BOSNI I HERCEGOVINI

- Franjevačka provincija sv. Križa – Bosna Srebrena
www.bosnasrebrena.ba
- Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM
www.franjevci.info
- Družba sestara milosrdnica Sv. Vinka Paulskog Provincija Majke Divne
www.milosrdnice-bih.com
- Družba sestara Služavki Malog Isusa Provincija Bezgriješnog začeca BDM
www.ssmi.hr/sarajevo.htm
- Školske sestre franjevke Krista Kralja Provincija Svete Obitelji u Hercegovini
<http://mostar.ssfc.org>
- Školske sestre franjevke Krista Kralja Bosansko-hrvatska provincija Prečistog Srca Marijina
www.ssf.hr
- Kćeri Božje ljubavi Provincija Božje Providnosti
www.kblj.hr
- Klanjateljice Krvi Kristove Regija Zagreb
www.klanjateljice.hr
- Franjevke Marijine Misionarke (Odžak)
odzakfmm@gmail.com
- Franjevke od Bezgriješnog začeca iz Dubrovnika (Mostar i Vitina)
www.franjevke-dubrovnik-dance.net
- Hrvatska Provincija Marijinih sestara čudotvorne medaljice (Žepče)
www.marijine-sestre-os.hr
- Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje (Uskoplje)
www.marijapropetog.hr
- Karmelićanke Božanskog Srca Isusova (Gabela Polje)
www.karmelbsi.hr

- Uršulinke – Hrvatska provincija uršulinki rimske unije (Zenica)
www.ursulinke.hr
- Misionarke ljubavi (Banja Luka)
mcbanjaluka@gmail.com
- Družba sestara Služavki Malog Isusa Provincija sv. Josipa – Split (Livno)
www.ssmi.hr
- Isusovci – Hrvatska pokrajina Družbe Isusove (Sarajevo)
www.isusovci.hr
- Salezijanci – Hrvatska salezijanska provincija sv. Ivana Bosca (Žepče)
www.donbosco.hr
- Dominikanci – Hrvatska dominikanska provincija Navještenja BDM (Zenica)
www.dominikanci.hr
- Karmelićani – Hrvatska karmelska provincija sv. Oca Josipa (Zidine-Buško jezero)
www.karmel.hr
- Sestre Milosrdnog Isusa u Novom Travniku
zsjm.bosnia.novitrvnik@gmail.com

Klauzurne zajednice u BiH

- Klarise – Samostan sv. Klare (Brestovsko) Kiseljak
samostan.sv.klare@tel.net.ba
- Karmelićanke – Samostan Bezgrešne Kraljice Karmela (Ilidža-Sarajevo)
karmel.ocd.sarajevo@gmail.com

Izvor: www.redovnistvo.ba

Sveti Josip, Mile Blažević

MOLITVA SVETOM JOSIPU

Pozdravljam te, Čuvaru Otkupitelja

I Zaručnice Djevice Marije.

Tebi je Bog povjerio svoga Sina;

U tebe je Marija položila svoje povjerenje;

uz tebe je Krist postao čovjekom.

O, blaženi Josipe,

I nama se očituj u svome očinstvu

I vodi nas putem života.

Izmoli nam milost, milosrđe i hrabrost

te nas brani od svakog zla. Amen